

Η ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΜΑΣ

Εδάφιο μνήμης: «Αποβλέποντες εις τον Ιησούν τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν, υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθισεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού.» Εβραίους 12/ιβ' 2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 1/α' 2,3, Α' Πέτρ. 1/α' 6,7, Φιλιπ. 3/γ' 12-15, Ιακ. 1/α' 19-21, Λουκά 17/ιζ' 5,6, Λουκά 12/ιβ' 16-21.

Ένας οδοντίατρος εξήγησε γιατί οι δικές του κορώνες ήταν πάντα αψεγάδιαστες. «Σε αντίθεση με τους άλλους οδοντιάτρους,» είπε, «δεν είχα ποτέ πρόβλημα με τις κορώνες που μου έστελνε το εργαστήριο. Εάν η δουλειά που τους στέλνω είναι άψογη, θα μου στείλουν και άψογες κορώνες.» Αυτός ο οδοντίατρος δεν ανησυχούσε για το τελικό αποτέλεσμα. Απλώς έδινε προσοχή στο δικό του ρόλο, στο αρχικό στάδιο της διαδικασίας.

Παρομοίως, ως Χριστιανοί δεν πρέπει να ανησυχούμε για το αν στο τέλος ο χαρακτήρας μας θα είναι αρκετά καλός. Αυτό είναι έργο του Θεού. Ο δικός μας ρόλος είναι να αγωνιστούμε «τον καλόν αγώνα της πίστεως» (Α' Τιμ. 6/ς' 12), έχοντας το βλέμμα μας στραμμένο στον Ιησού, «τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως». Η πίστη μας στον Χριστό, Του δίνει το δικαίωμα να εργαστεί μέσα μας «το θέλειν και το ενεργείν» (Φιλιπ. 2/β' 13) και να ολοκληρώσει το καλό έργο που ξεκίνησε (Φιλιπ. 1/α' 6). Χωρίς πίστη, πιθανόν να αισθανθούμε ηττημένοι προτού καν ξεκινήσουμε, επειδή ακριβώς εστιάζουμε σε εμάς και όχι σ' Εκείνον.

Όπως λέει ο Ιησούς, «Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις τούτον τον οποίον εκείνος απέστειλε» (Ιωάν. 6/ς' 29). Ο Ιάκωβος, όπως θα δούμε, μας βοηθάει να κατανοήσουμε αυτή τη σπουδαία πνευματική αλήθεια.

Η ΠΙΣΤΗ ΠΟΥ ΑΝΤΕΧΕΙ

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 2,3, Α' Πέτρ. 1/α' 6,7, 4/δ' 12,13. Ποια στάση μας ενθαρρύνουν ο Ιάκωβος και ο Πέτρος να κρατήσουμε ως προς τις δοκιμασίες;

.....

.....

.....

.....

.....

Σε κανέναν δεν αρέσουν οι θλίψεις, και όλοι προσπαθούμε όσο μπορούμε να τις αποφύγουμε. Ο όρος που χρησιμοποιείται στο εδ. 3 είναι «δοκιμασία». Ο Πέτρος συσχετίζει τη δοκιμασία της πίστης με την φωτιά που καθαρίζει το χρυσό. Μπορεί η διαδικασία να μην είναι ευχάριστη, ωστόσο ο Θεός περιμένει ένα καλό αποτέλεσμα. Οι δοκιμασίες δεν πρέπει να μας αποθαρρύνουν γιατί όποιος παραμένει πιστός, θα «εξέλθει ως χρυσίον» (Ιώβ 23/κγ' 10, συγκρίνετε με Παρ. 17/ιζ' 3). Επομένως, πρέπει να χαιρόμαστε όταν δοκιμαζόμαστε, ιδιαίτερα για την πίστη μας, επειδή ο Ιησούς λέει: «Χαίρετε και αγαλλιόσθε, διότι ο μισθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς» (Ματθ. 5/ε' 12). Επίσης οι δοκιμασίες μάς βοηθάνε να εκτιμήσουμε περισσότερο όλα όσα πέρασε ο Χριστός για μας. Όπως αναφέρεται στην Α' Πέτρ. 4/δ' 13 μας βοηθάνε να γίνουμε «κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού». Με λίγα λόγια, πρέπει να δούμε πέρα από τις δοκιμασίες και να οραματιστούμε το αποτέλεσμα που θέλει ο Θεός. Κι εδώ κάνει την εμφάνισή της η πίστη. Πρέπει να *πιστέψουμε* στον Πατέρα που μας αγαπάει, να *εμπιστευτούμε* τη σοφία Του, και να *ενεργήσουμε* σύμφωνα με το Λόγο Του. Μπορούμε να εμπιστευτούμε το μέλλον μας σε Εκείνον (δείτε Ρωμ. 8/η' 28). Για την ακρίβεια, μόνο μέσω πίστης, γνωρίζοντας την αγάπη του Θεού για μας και ζώντας με πίστη υπό το φως αυτής της αγάπης, θα μπορούμε να έχουμε χαρά στις δοκιμασίες. Στην Ιακ. 1/α' 3, ο απόλυτος στόχος της δοκιμασίας της πίστης μας, είναι η «υπομονή». Ο όρος υπομονή σημαίνει «αντοχή» και «καρτερικότητα» μέχρι το τέλος, επειδή ακριβώς δείχνει την βεβαιότητα στην τελική απελευθέρωση από τον Θεό (όπως στο Λουκά 21/κα' 19).

ΣΚΕΨΗ: Είναι ήδη δύσκολο το να μένουμε πιστοί στις δοκιμασίες, πώς γίνεται να είμαστε και χαρούμενοι τη στιγμή που αισθανόμαστε ότι αυτό είναι αδύνατον; Ωστόσο, η Αγία Γραφή μας παροτρύνει γι' αυτό. Πώς μπορούμε να το επιτύχουμε;

Δευτέρα 6 Οκτωβρίου

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 2-4. Προσέξτε την αλληλουχία: πίστη, δοκιμασία, υπομονή, τελειοποίηση. Ο Ιάκωβος ξεκινάει με την πίστη, επειδή είναι η βάση της πραγματικής Χριστιανικής εμπειρίας. Και η πίστη μας αξιολογείται μέσα από τις δοκιμασίες, οι οποίες μας διδάσκουν την υπομονή ώστε να μπορέσουμε να τις ξεπεράσουμε. Ο σκοπός του Θεού είναι να γίνουμε «τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλειπείς» (Ιακ. 1/α' 4). Η λέξη «τέλειος» δείχνει στην πνευματική ωριμότητα, ενώ το «ολόκληρος» στην πληρότητα κάθε τομέα. Είναι αλήθεια ότι μπορούμε να καταφέρουμε πολλά με τον Κύριο εάν θανατώσουμε το εγώ και αφήσουμε Εκείνον να γίνει μέσα μας «το θέλειν και το ενεργείν» (Φιλιπ. 2/β' 13).

Διαβάστε Εφεσ. 4/δ' 13 και Φιλιπ. 3/γ' 12-15. Ποια συμπεριφορά ενθαρρύνονται να έχουν οι Χριστιανοί ως προς την «τελειότητα»;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Όπως ο Παύλος, ως ακόλουθοι του Χριστού δεν πρέπει να ικανοποιούμαστε με τίποτα λιγότερο από την ανιδιοτελή αγάπη και την αυτοθυσία του Κυρίου μας. Ποτέ όμως δεν θα νιώσουμε ότι αποκτήσαμε την τελειότητα ή ότι τελειοποιηθήκαμε. Προσέξτε την έμφαση που δίνεται στο μέλλον στις παραπάνω περικοπές. Ο Παύλος δείχνει στην υπόσχεση που δίνει ο Θεός μέσω της πίστης στον Ιησού. Σε κανένα σημείο της πνευματικής μας πορείας δεν θα μπορέσουμε να πούμε «έφτασα», όσο μακριά και αν έχουμε πάει. (Μάλιστα εκείνοι που ισχυρίζονται ότι έχουν «φτάσει», είναι ιδιαίτερα απεχθείς και έχουν έντονο το πνεύμα της αυτοδικαίωσης.) Μοιάζουμε με ένα έργο τέχνης. Έχουμε περιθώρια βελτίωσης και ο Θεός υπόσχεται να μας βελτιώσει εάν δείξουμε πίστη και υποτασσόμαστε σ' Αυτόν καθημερινά δείχνοντάς Του εμπιστοσύνη και υπακοή.

ΣΚΕΨΗ: Εάν πεθάνετε σήμερα, πιστεύετε ότι θα σωθείτε; Εάν είχατε πεθάνει δύο βδομάδες αφού δεχτήκατε τον Ιησού ως Σωτήρα σας, θα ήσασταν αρκετά καλοί για να σωθείτε; Μετά από έξι μήνες; Πώς οι απαντήσεις σας δείχνουν την ανάγκη σας για το τέλειο ένδυμα της δικαιοσύνης του Χριστού, ανεξαρτήτου του επιπέδου της «τελειότητας» που έχετε φθάσει;

Τρίτη 7 Οκτωβρίου

ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕ ΠΙΣΤΗ

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 5,6. Σε τι διαφέρει η σοφία από την γνώση; Τι συσχετισμούς κάνει ο Ιάκωβος μεταξύ της σοφίας και της πίστης;

.....
.....
.....

Τα λόγια του Ιάκωβου, «Εάν δε τις από σας ήναι ελλειπής σοφίας», παραξενεύουν. Ποιος νομίζει ότι έχει αρκετή σοφία; Ο Σολομώντας, για παράδειγμα, αναγνωρίζοντας την ανάγκη του ζήτησε ταπεινά, «δος λοιπόν εις τον δούλον σου καρδιαν νοήμονα... διά να διακρίνω μεταξύ καλού και κακού» (Α' Βασ. 3/γ' 9). Αργότερα, έγραψε, «Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου» (Παρ. 9/θ' 10).

Έχουμε την τάση να πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε τι είναι η σοφία. Πώς τα παρακάτω εδάφια δείχνουν μία άλλη πλευρά της αληθινής σοφίας; Ιακ. 1/ α' 19-21, 2/β' 15, 16, 3/γ' 13.

.....
.....
.....

Τόσο στις Παροιμίες όσο και στην Ιακώβου επιστολή, η σοφία περιγράφεται ως κάτι το έμπρακτο: δεν είναι το τι γνωρίζουμε, αλλά το πώς το εφαρμόζουμε. Για παράδειγμα, «ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή» (Ιακ. 1/α' 19). Ο Πλάτωνας είπε: «Οι σοφοί μιλούν επειδή έχουν κάτι να πουν. Οι ανόητοι μιλούν επειδή θέλουν κάτι να πουν.» Με άλλα λόγια, μπορεί να έχουμε τη γνώση όλου του κόσμου, αλλά να μας λείπει η αληθινή σοφία. Φυσικά, επειδή ο Θεός είναι η πηγή της αληθινής σοφίας, αποκτάμε σοφία καθώς Τον «ακούμε», μελετώντας το Λόγο Του, και αφιερώνοντας χρόνο αναλογιζόμενοι τη ζωή του Χριστού, «όστις εγεννήθη εις ημάς σοφία από Θεού» (Α' Κορ. 1/α' 30). Μαθαίνοντας να αντικατοπτρίζουμε το χαρακτήρα του Χριστού στη ζωή μας, εξωτερικεύουμε την αλήθεια όπως αυτή είναι στον Ιησού. Αυτό είναι αληθινή σοφία!

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά Ιακ. 1/α' 6. Πρέπει να ζητάμε με πίστη και όχι με αμφιβολία. Δεν είναι δύσκολο αυτό μερικές φορές; Και ποιος δεν έχει παλέψει με τις αμφιβολίες του; Όταν συμβαίνει, είναι σημαντικό να προσευχόμαστε και να αναλογιζόμαστε όλους τους λόγους για τους οποίους πρέπει να έχουμε πίστη: τη ζωή του Ιησού, τις προφητείες της Αγίας Γραφής, καθώς και τις προσωπικές μας εμπειρίες. Πώς όλα αυτά μπορούν να μας βοηθήσουν;

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου

Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 6-8. Τι μας λέει εδώ;

.....
.....
.....
.....

Ο όρος «διστάζων» έχει να κάνει με τους δίνωμους και άστατους. Ένα παράδειγμα αυτού βλέπουμε στην Κάδης Βάρνη, όπου ο Ισραήλ ήρθε αντιμέτωπος με την επιλογή: να προχωρήσει μπροστά με πίστη, ή να επαναστατήσει ενάντια στον Κύριο. Το αξιοθαύμαστο είναι ότι επέλεξαν την επανάσταση και την επιστροφή στον Αιγυπτιακό ζυγό. Όταν ο Θεός ανακοίνωσε στο Μωυσή ότι θα πέθαιναν στην έρημο, ξαφνικά, ο λαός «πίστεψε»! Είπαν, «Ιδού ημείς, και θέλομεν αναβή εις τον τόπον τον οποίον μας υπεσχέθη ο Κύριος, διότι ημαρτήσαμεν» (Αρ. 14/ιδ' 40).

«Τώρα φαίνονταν ειλικρινά μετανοημένοι για την αμαρτωλή διαγωγή τους. Λυπόνταν όμως μάλλον για το αποτέλεσμα της στρεβλής πορείας τους παρά γιατί συναισθάνονταν την αχαριστία και την ανυπακοή τους. Όταν είδαν ότι ο Κύριος μετέβαλλε την απόφασή Του, η ισχυρογνωμοσύνη τους ξαναζωντάνεψε και δήλωσαν ότι δε θα επέστρεφαν στην έρημο. Δίνοντας την εντολή να αποσυρθούν από τη γη των εχθρών τους ο Κύριος δοκίμασε την επιφανειακή υποταγή τους που φαινόταν ότι δεν ήταν γνήσια.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 374.

Διαβάστε Λουκά 17/ιζ' 5,6. Τι λέει εδώ ο Ιησούς για την πίστη;

.....
.....

Όταν οι μαθητές ζήτησαν περισσότερη πίστη, ο Ιησούς είπε ότι η πίστη ακόμη και σε μέγεθος σιναπιού είναι αρκετή. Εκείνο το οποίο μετράει, είναι η πίστη να είναι ζωντανή και να αυξάνει, και αυτό γίνεται μόνο ασκώντας την πίστη με ολοκληρωτική εμπιστοσύνη στον Θεό, σε κάθε περίπτωση. Όμως οι αμφιβολίες εμφανίζονται μπροστά μας. Βομβαρδιζόμαστε συνεχώς από αμφιβολίες και δυσπιστία και όλοι κινδυνεύουμε απ' αυτό! Εκείνο το οποίο πρέπει να κάνουμε, είναι να προσευχηθούμε και να θυμηθούμε πώς ο Θεός μάς βοήθησε στο παρελθόν και να Τον εμπιστευτούμε για το μέλλον μας.

ΣΚΕΨΗ: Ποιους λόγους έχουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό και τις υποσχέσεις Του, και να ζούμε με πίστη; Όσο θυμόμαστε όλους αυτούς τους λόγους, η πίστη μας θα δυναμώνει.

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου

ΕΥΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΡΟΙ

Σε αυτήν τη μικρή επιστολή ο Ιάκωβος δείχνει το ενδιαφέρον του για τους άπορους, και ορισμένοι μάλιστα θεωρούν ότι αυτό είναι και το κύριο μήνυμα της επιστολής του. Για τα σημερινά δεδομένα όμως, η φραστική επίθεση ενάντια στους πλούσιους δείχνει υπερβολική, ακόμη και σοκαριστική. Ωστόσο, και ο Ιησούς δεν είπε κάτι διαφορετικό.

Συγκρίνετε:

Ιακ. 1/α' 9-11 με Λουκά 8/η' 14.....

Ιακ. 1/α' 27 με Ματθ. 25/κε' 37-40.....

Ιακ. 2/β' 15,16 με Λουκά 10/ι' 29-37.....

Ιακ. 5/ε' 1-4 με Λουκά 12/ιβ' 16-21.....

Ποιο είναι το κοινό μήνυμα σ' αυτά τα εδάφια; Ποιες προειδοποιήσεις και παροτρύνσεις μπορούμε να πάρουμε απ' αυτά που εκφράζονται εδώ;

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Ιάκωβος δεν κλείνει την πόρτα του ουρανού στους εύπορους, αλλά όπως και ο Ιησούς, αναγνωρίζει τους πειρασμούς που έρχονται με τα πλούτη. Άποροι ή εύποροι, πρέπει να έχουμε το βλέμμα μας στο πραγματικό βραβείο. Το πρόβλημα με τα χρήματα είναι ότι μας εξαπατούν, κάνοντάς μας να εστιάζουμε στα εφήμερα, και όχι στα αιώνια (Β' Κορ. 4/δ' 18).

Αναμφίβολα, η κατοχή πλούτου, η ανώτερη εκπαίδευση ή η κοινωνική επιρροή, διαχωρίζουν τους ανθρώπους από τους λιγότερο ευνοημένους. Η πρώτη όμως εκκλησία κράτησε αυτές τις δύο τάξεις ενωμένες ανατρέποντας τις κοσμικές αξίες. Εκείνος που παίρνει την ταπεινότερη θέση, εκείνος θα εξυψωθεί.

«Όσο υπάρχουν στον κόσμο του Θεού πεινασμένοι, πρέπει να τραφούν, γυμνοί να ντυθούν, ψυχές αφανίζονται για το ψωμί και το νερό της σωτηρίας, κάθε περιττή πολυτέλεια, κάθε πλεονάζον κεφάλαιο, πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τους φτωχούς και άπορους.» Ε. Χουάιτ, Welfare Ministry, σ. 269.

ΣΚΕΨΗ: Τι γίνεται όσον αφορά εμάς; Ανεξαρτήτου της οικονομικής μας κατάστασης, εκείνο που έχει σημασία είναι η σχέση μας με τα χρήματα. Τι κίνδυνο κρύβουν για τη ψυχή μας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 269-286.

«Ο Θεός θέλει οι δούλοι Του να γνωρίζουν την καρδιά τους. Προκειμένου να δουν την πραγματική τους κατάσταση, επιτρέπει να τους πλήξει η φωτιά των δοκιμασιών ώστε να εξαγιστούν. Οι δοκιμασίες της ζωής είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί ο Θεός για να αφαιρέσει καθετί το ρυπαρό, κάθε αδυναμία, και κάθε σκληρό στοιχείο του χαρακτήρα μας, προετοιμάζοντάς μας για την αγνή, ουράνια κοινωνία των ένδοξων αγγέλων. Καθώς μας «καίει» η φωτιά των δοκιμασιών, δεν θα έπρεπε να έχουμε το βλέμμα μας στραμμένο στα αόρατα; Στην αιώνια κληρονομιά, στην αιώνια ζωή και στην, σαφώς ανώτερη, αιώνια δόξα; Έτσι, η φωτιά δεν θα μας καταναλώσει, αλλά θα αφαιρέσει τη «σκουριά» και θα μας εξαγίσει, ώστε να φέρουμε την εικόνα του Θεού.» Ε. Χουάιτ, The Advent Review and Sabbath Herald, 10 Απριλίου 1894.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποιοι Βιβλικοί χαρακτήρες σας δίνουν δύναμη σε καιρό θλίψης; Έχετε μάθει να βρίσκετε χαρά στις δοκιμασίες; Εάν ναι, μοιραστείτε στην τάξη τι είναι εκείνο που σας βοήθησε. Εάν πάλι δεν τα έχετε καταφέρει, συζητήστε το.
2. Μείνετε στη σκέψη ότι η αληθινή σοφία δεν είναι τόσο η γνώση, όσο το τι κάνουμε με πίστη μέσω του Χριστού. Γιατί αυτό δεν ακυρώνει το ότι η γνώση είναι σημαντική; Πώς μπορεί, για παράδειγμα, ένα λάθος δόγμα να βλάψει τη σχέση κάποιου με τον Κύριο;
3. Κάποιος είχε έναν φίλο που αντιμετώπιζε έντονες δοκιμασίες. Για τον νέο αυτό ήταν πολύ οδυνηρό να βλέπει το φίλο του να υποφέρει. Δεν είδε όμως ότι όλες αυτές οι καταστάσεις τον βοήθησαν πνευματικά. Όταν τελείωσαν οι δοκιμασίες, ο φίλος του είχε αλλάξει προς το καλύτερο. Τι διδαχθήκατε από τις δοκιμασίες σας που σας ωφέλησε πνευματικά; Θα μπορούσατε να πάρετε αυτά τα μαθήματα με άλλον τρόπο;
4. Τι μπορείτε να πείτε σε κάποιον που δείχνει ειλικρινής με την πίστη του, αλλά υπάρχουν φορές που αμφιβολίες τον κυριεύουν; Πώς μπορείτε να τον βοηθήσετε;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

